

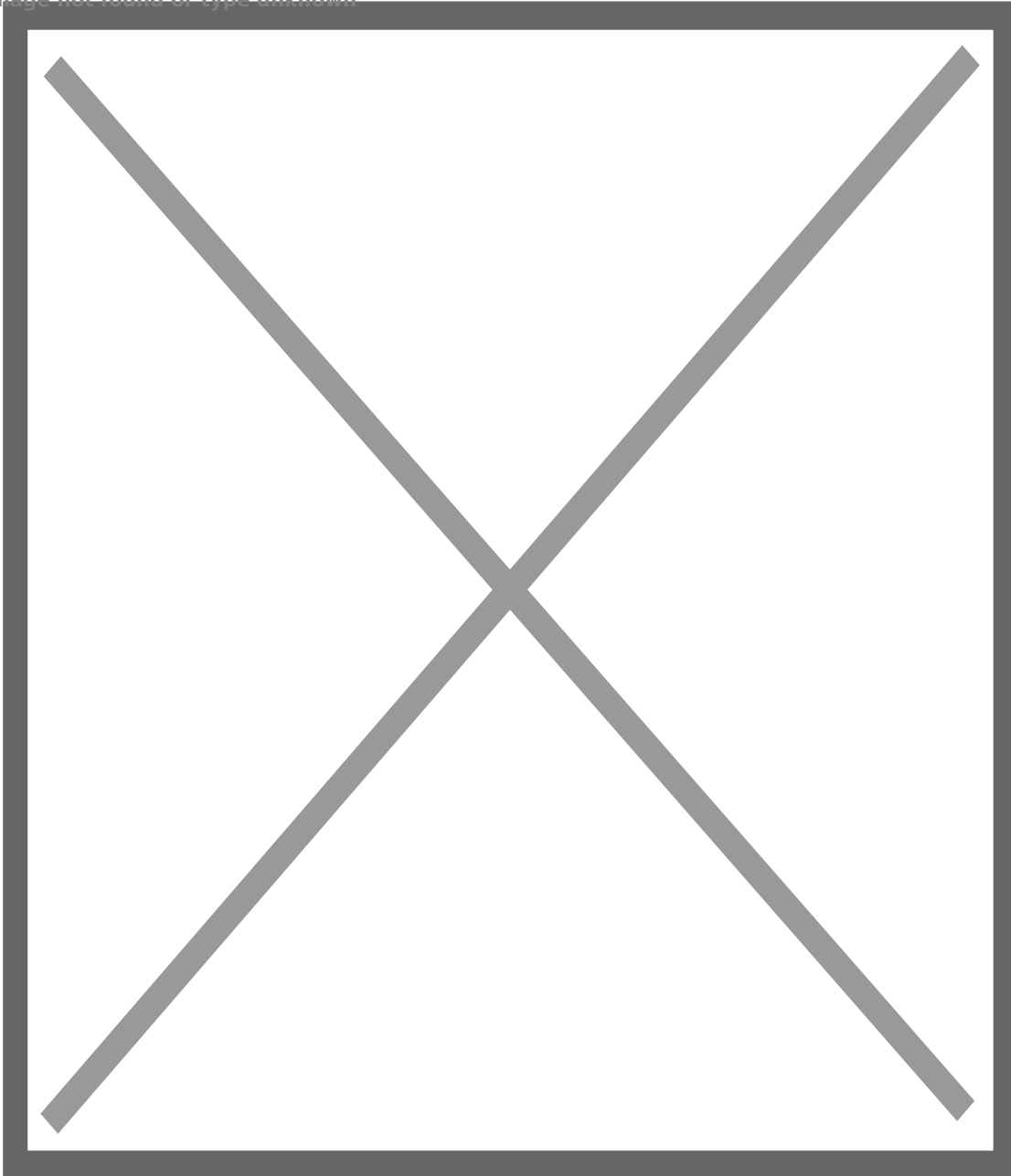
Những kỷ niệm đẹp về đời, về nghề báo

20:52 19/03/2022

Tác giả: Admin

Một chiều giữa tháng 3 năm nay, tôi phần chấn nhận được cuốn sách “Về bến sông xưa” (tập bút ký của nhà báo Trương Đức Minh Tứ, hiện đang là Tổng Biên tập báo Quảng Trị).

Image not found or type unknown

Cuốn bút ký mới xuất bản của nhà báo Trương Đức Minh Tứ - Tổng Biên tập Báo Quảng Trị

Cuốn sách gần 230 trang do Nhà xuất bản Thuận Hóa vừa phát hành - mà như tác giả tâm sự ở Lời đầu sách - “Đây là món quà tinh thần mà tác giả muốn dành tặng cho bạn hữu, đồng nghiệp gần

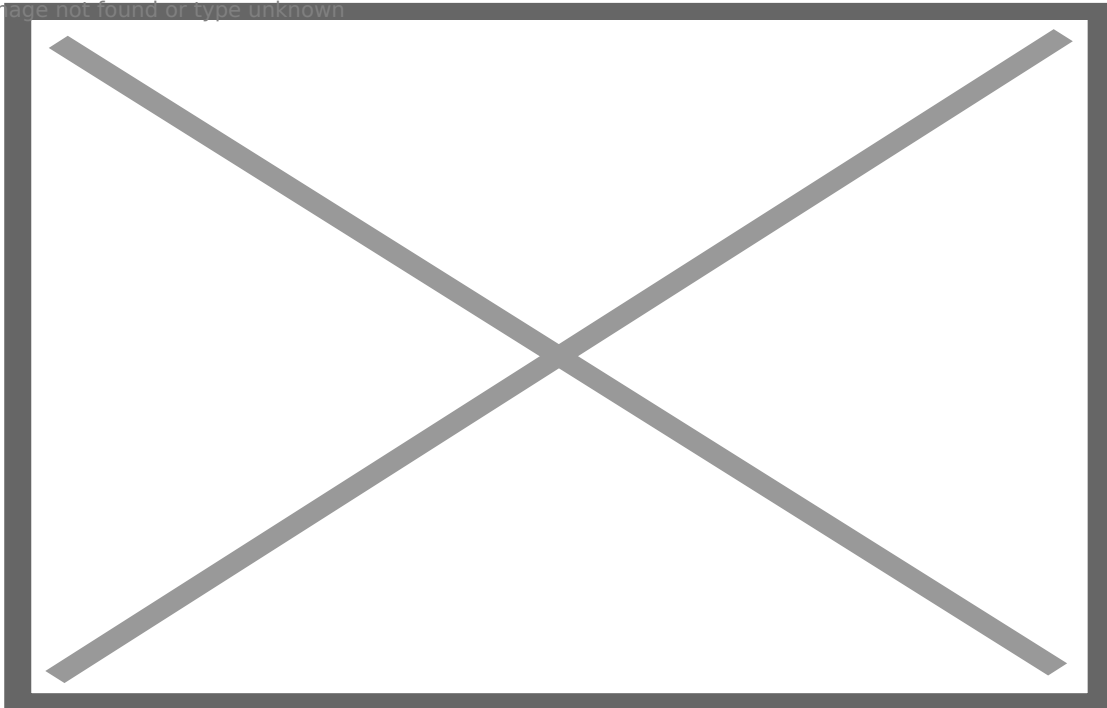
xa sau bao năm mưa nắng, giông bão cuộc đời và cũng là để tri ân những độc giả trong suốt bao nhiêu năm đã đọc sẻ chia”.

Cuốn sách tăng thêm ý nghĩa khi ra mắt bạn đọc nhân kỷ niệm 50 năm Ngày giải phóng tỉnh Quảng Trị (1/5/1972 - 1/5/2022). Với tôi, người có may mắn được gặp nhiều lần Minh Tú từ những thập niên 90 của thế kỷ 20, cho đến nay hơn 30 năm đã dồn nén bao nhiêu hoài niệm đẹp về đồng nghiệp, về vùng đất Quảng Trị anh hùng, mà tôi chỉ mới viết được một phần qua các bài: *“Quảng Trị trong tôi”, “Cô giao liên ở Ba Lòng”, “Âm vang cửa Tùng”, “Sức sống ở địa đạo Vịnh Mốc”, “Lớp học ở Thành Cổ”...*

Trong chặng đường rong ruổi làm báo hơn nửa thế kỷ, tôi đã đi hết 63 tỉnh, thành phố, được gặp mặt và trò chuyện với bao lớp người, bao đồng nghiệp, nhưng có lẽ Quảng Trị là một trong những vùng đất để lại trong tôi nhiều dấu ấn sâu đậm.

Sâu đậm vì đó là mảnh đất như “cái phễu” hứng đạn bom của kẻ thù muốn hủy diệt, mà Thành Cổ là một điển hình. Sâu đậm vì nơi đây tháng 4 năm 1972, từ Trường Sơn tôi đã theo bộ đội ta vào giải phóng thị xã Đông Hà - quê hương của Trương Đức Minh Tú. Sâu đậm vì có người anh ruột tôi hy sinh tại Đường 9 - Nam Lào năm 1968, mà Minh Tú đã nhiều lần tạo điều kiện cho tôi đi tìm mộ anh, mà đến nay vẫn chưa thấy!

Image not found or type unknown

Thành cổ Quảng Trị

Những kỷ niệm ghi trong cuốn sách của Minh Tú, với tôi có nhiều điều vừa mới mẻ, vừa quen thân.

Mới mẻ vì đến nay, tôi mới biết sâu hơn về cuộc đời học hành, rồi vào nghề báo gian nan mà vinh quang của anh và những đồng nghiệp thân thiết của Tú. Nhưng điều quan trọng là, nhiều nhân vật trong cuốn sách này đã thân thiết với tôi từ lâu.

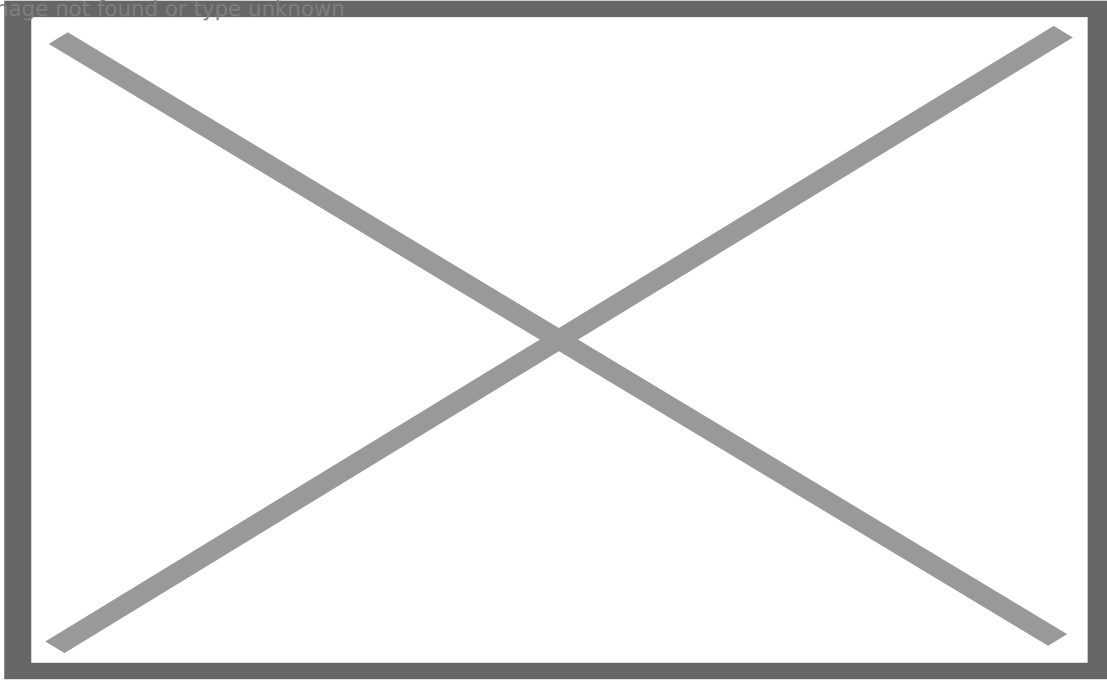
Đó là nhà báo, nhà văn **Phan Quang**, người con của bến sông Nhùng, đi vào nghề báo từ năm 20 tuổi (năm 1948) mà cho đến nay ông đã để lại cho đời một gia tài đồ sộ về báo chí và văn chương (cả về sách dịch). Ông là một trong những “cây đại thụ” của nền báo chí Việt Nam. Với sự phát triển và trưởng thành của Hội Nhà báo Việt Nam, giới báo chí không quên công lao to lớn của ông trong 10 năm làm Chủ tịch Hội. Tôi có vinh dự kế nhiệm ông cương vị ấy sau đó, nên những điều tác giả cảm nhận về Phan Quang qua cuốn sách, làm tôi nể phục về sự lựa chọn những chi tiết đắt giá trong cuộc đời và sự nghiệp của Phan Quang.

Rồi **Ngô Thảo**, nhà văn, nhà lý luận, phê bình sân khấu, cũng là người con của Quảng Trị trưởng thành từ đời lính, nay sang tuổi bát tuần vẫn tràn đầy nhiệt huyết với những bài viết, bài nói tại các cuộc hội thảo khoa học đầy sức thuyết phục vì cảm nghĩ chân thành và đầy trách nhiệm của ông với việc xây dựng nền văn học, nghệ thuật nước nhà.

Rồi **Chế Lan Viên**, nhà văn uyên bác, ra đi hoạt động cách mạng từ làng quê bên sông Hiếu, người có câu thơ để đời khi nói về vùng đất nắng lửa và sỏi đá, cuộc sống cơ cực khi xưa của Quảng Trị: “*những đồi sim không đủ quả nuôi người*”.

Trang viết về người chiến sĩ **Lê Bá Dương**, người con quê Bác, đã 14 lần được “khai sinh lại” sau 14 đợt bom găm đạn réo ở đất Thành Cổ đỏ lửa năm nào. Lần về thăm dòng sông Thạch Hãn, anh đã ghi những dòng thơ làm người đọc rớm lệ: “*Đò lên Thạch Hãn ơi chèo nhẹ/ Đáy sông còn đó bạn tôi nằm/ Có tuổi hai mươi thành sóng nước/ Vỗ yên bờ mãi mãi ngàn năm*”.

Image not found or type unknown

Sông Thạch Hãn

Nhưng ở tập sách này, Minh Tú không chỉ viết về những nhà báo, nhà văn Quảng Trị, mà anh còn kể lại nhiều câu chuyện xúc động về các nhà báo, tuy không sinh ở nơi đây, nhưng đã có một thời gắn bó máu thịt với Quảng Trị.

Đó là nhà báo **Tạ Việt Anh**, người con của Hà Nội, đã vào chiến đấu ở Quảng Trị trong những năm chống Mỹ, cứu nước. Rời quân ngũ, anh trở thành người làm báo chuyên nghiệp, rồi thành cán bộ quản lý, từ Phó Tổng Biên tập báo Hà Nội mới, sang đảm nhiệm Tổng Biên tập báo Kinh tế đô thị... Hằng năm, vào dịp kỷ niệm Ngày 30/4, anh vẫn đều đặn trở lại thăm chiến trường xưa, tặng quà một số mẹ Việt Nam anh hùng, thân nhân gia đình liệt sĩ.

Trong tập sách này, có một người để lại trong tôi những cảm nhận độc đáo - đó là nhà báo **Văn Công Hùng**, người con gốc cố đô, sau khi tốt nghiệp Đại học Văn khoa Huế, anh tình nguyện lên công tác ở Tây Nguyên. Đáng người thư sinh, đẹp trai, năng động, anh vừa sáng tác văn, thơ, vừa làm quản lý trên cương vị Phó Chủ tịch thường trực Hội Văn học Nghệ thuật tỉnh Gia Lai.

Say nghề, say học hỏi, những bài viết của anh với nhiều tìm tòi và đa dạng cách thức thể hiện nét đặc trưng của văn hóa Tây Nguyên, đã làm nên “dấu ấn” cây bút Văn Công Hùng! Với Quảng Trị, anh coi đó là một vùng đất đặc biệt, đã “thổi hồn” vào nhiều bài thơ, bài ký gây xúc động lòng người.

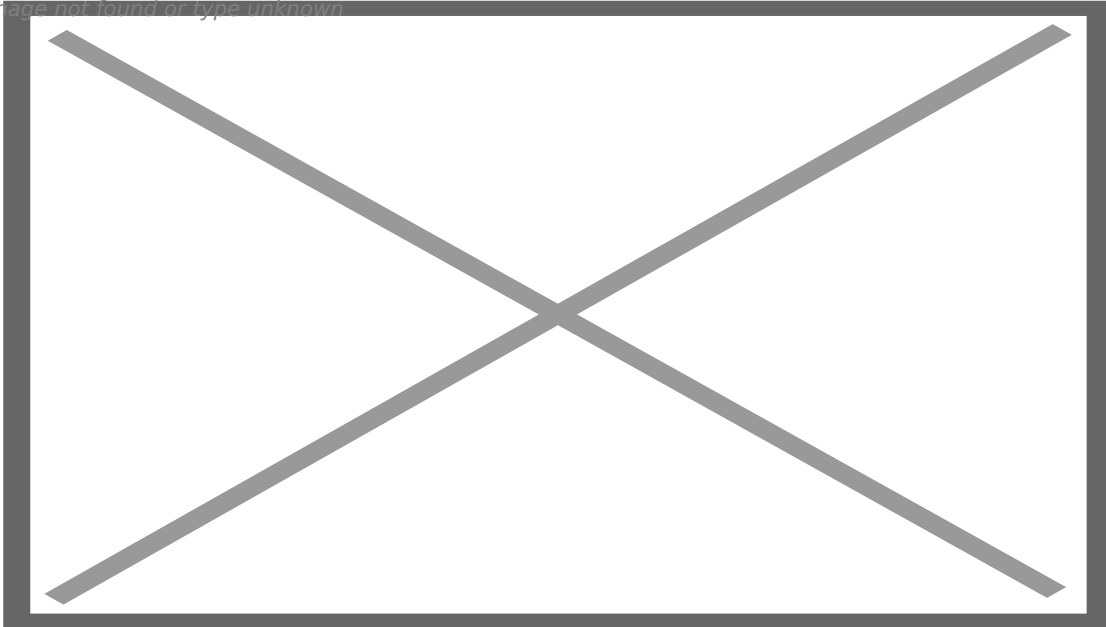
Tôi lưu giữ một ấn tượng đẹp về anh: trong 3 khóa tham gia lãnh đạo Hội đồng Lý luận, phê bình

văn học, nghệ thuật Trung ương, tôi trân trọng sự có mặt đều đặn của anh trong các lớp bồi dưỡng văn học, nghệ thuật do Hội đồng mở. Tại những cuộc trao đổi kinh nghiệm nghiệp vụ, anh đều có những ý kiến độc đáo, sâu sắc, cho dù có lúc “gai góc”.

Những kỷ niệm về thầy giáo Trần Công Thành; về các đồng môn, đồng tuế, như Nguyễn Thế Thịnh, Hoàng Việt Hùng, Võ Xuân, Thanh Thúy... - mỗi người một góc cạnh, một phận đời, nhưng dưới ngòi bút của Minh Tứ, được miêu tả bằng tấm lòng chân thành, xúc động.

Đúng như anh viết trong bài tự sự về đời làm báo của anh: ...*“Nhớ về ký ức tuổi hoa niên một thời Văn khoa, chặng đường hơn 30 năm dẫn thân nghề báo, cũng là cách để tìm tòi chiếc vé thông hành trở về bến sông xưa. Trải qua những thăng trầm, được - mất, buồn - vui, tôi vẫn tưởng mình, xin cảm ơn cuộc đời. Ngày đã qua, dù êm đềm hay giông bão đều cho ta những ký ức xanh tươi, là hành trang mang theo để còn có thể đi tiếp về phía cuối con đường!”*.

Image not found or type unknown

Thành phố Đông Hà hôm nay

Vâng, anh đã và đang đi tiếp bằng sự trải nghiệm thực tiễn cuộc sống đầy sôi động ở Quảng Trị cũng như ở khắp đất nước ta và cả ở Trường Sa lộng gió hôm nào... Tôi tin chất đời, máu nghề và ý thức dẫn thân vốn có, Trương Đức Minh Tứ sẽ làm nên nhiều mùa trái ngọt trong báo chí và văn chương những năm tới./.

Hà Nội, 19/3/2021

PGS.TS. Nguyễn Hồng Vinh

Link bài viết: <https://nguoilambao.vn/nhung-ky-niem-dep-ve-doi-ve-nghe-bao>